

מאורות השבת

פרשת יתרו

עורך: הרב סתיו א.

מאור הפרשה | מאור למדרש | מאור הבית | מאור ההלכה

מאור למדרש

ר' אלעד מ.

למי קראת גנב?

תסלחו לי שהתפרצתי בשבוע שעבר ככה, לא עשינו היכרות כראוי. שמי אלעד, וזכיתי, ובשנים האחרונות אני לומד בחברותא עם יהודים יקרים, שחלקם עדיין לא שומרים תורה ומצוות.

לפני תקופה הגיע ללמוד איתי יהודי שמנהל עסק מצליח ב"ה. נקרא לו "שימי" לשם הסיפור.

למדנו שיעור שבועי בפרקי אבות במשך תקופה, הוא נהנה מאד מהלימוד. הופתע לגלות שאת הדילמות האישיות והמקצועיות איתן הוא מתמודד בימינו, הכירו והתמודדו מולן גם בדורות הקודמים. ושיש פתרונות וחכמה אדירה שנמצאת מונחת ורק מחכה בדיוק לנו, כדי שנלמד אותה ונוכל להתפתח ולהתקדם בחיים..

בשלב מסוים שימי ביקש שנלמד לפי מקרים וסיטואציות איתן הוא נפגש בין שיעור לשיעור, וננסה לנתח בהשקפה של חז"ל, איך להתנהג ולאילו מסקנות להגיע. ניסינו. והוא ממש אהב את הרעיון שלו עצמו..

המשך בעמוד 2

מאור הפרשה

ר' אבשלום ח. (חמדת משה נועם השבת)

וישמע יתרו

"וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן" (שמות יח, א)

כל העולם שמע על קרי"ס, ומתן תורה, למה הם לא באו?

ועוד צריך לתמוה על יתרו, שמע רק קרי"ס, עמלק או מתן תורה, מה עם המכות, הניצחון על בעל צפון, הנס במרה, למה זה לא השפיע עליו?

"אז ישיר משה" **אומר המדרש** (ג): דכתיב (תהילים נט) "ואני אשיר עזך" אימתי (?) בשעה שעמדו ישראל על הים ואומרים שירה.. "וארנן לבקר חסדך" אותו הבוקר של מתן תורה.. "כי היית משגב לי" בפרעה ובמצרים "ומנוס ביום צר לי" בעמלק. יש חיבור בין קרי"ס, מלחמת עמלק, ומתן תורה. קרי"ס, מלחמת עמלק ומתן תורה הם שלושה אבני דרך בהתהוות של עם ישראל..

"והמים להם חומה" **אומר המהר"ל**: המים הם חומר ללא צורה הם מנוגדים לישראל, המצרים הם חומר "בשר חמורים בשרם". בקרי"ס ישראל מתעלים על החומר, כשהקב"ה אומר למשה "הרם מטך.. ונטה את ידך" הכוונה היא, זרוק את המטה ותפעל עם ידך עם החומר שהתעלה. "וירא ישראל.. ויאמינו" בקרי"ס זוכים בנ"י לדרגה גבוהה יותר באמונה. **אומר אור החיים**: כי זה תשלום האמונה.. שלימות האמונה.

עמלק מגיע ובנ"י חונים ברפידים "רפו ידיהם", עמלק הוא רפיון ידיים מתורה, **היה צריך להיות רפיון שכל?** לאחר השלטון על החומר בים סוף, בנ"י צריכים לקחת את החומר ולקדש אותו, כח המעשה הוא בידים, לרומם ולקדש את חיי המעשה. עמלק מנסה למנוע את החיבור הזה, חיבור גשמי לרוחני, כשישראל כבר תחת השפעת הקדושה "ראתה שפחה" מתכוננים לחופה בסיני.. התרוממות רוחנית נעלה

רש"י אומר: שבע שמות נקראו לו- רעואל, יתרו, יתרו, חובב, חבר, קיני, פוטיאל. **מוסיף רש"י**: יתרו- על שם שיתר פרשה אחת בתורה ואתה תחזה, יתרו- לכשנתגייר וקיים המצות הוסיפו לו אות אחת על שמו. לכאורה זה קצת מוקדם לקרוא לו יתרו, הוא עוד לא התגייר, ואם כבר קראו לו יתרו ע"ש העתיד **למה מבזים אותו ומוסיפים לשמו כהן מדין- כומר לע"ז?**

אומר האלשיך: כי ע"י שמיעה שאדם נותן לב לשמוע אל דברי ה' ומוסריו, עולה במעלות האושר קו לקו, "שמעו ותחי נפשכם" וישמע יתרו" כי ע"י מה ששמע, ששת לב אל מעשה ה' כי נורא הוא, זכה ליקרב אליו יתברך עד הגיעו אל סוף השלמות, עד הקרא יתרו.. שנתן לב לשמוע עד גדר הקרא יתרו, עם שהיה כהן מדין כלומר כומר לע"ז. התורה משבחת אותו מכומר לע"ז לשלימות של גר צדק.

הגמרא (זבחים קטז) **אומרת**: מה שמועה שמע ובא ונתגייר, ר' יהושע אומר, מלחמת עמלק.. ר"א המודעי אומר, מתן תורה שמע.. ר"א אומר, קריעת ים סוף שמע ובא. **אומר המדרש** (כז): וכן אתה מוצא ביתרו, שע"י שמיעה זכה לחיים, ששמע ונתגייר.

"שמעו עמים ירגזון" **המדרש** (ו) **אומר**: אינו אומר ויבקע הים, אלא ויבקעו המים, מלמד שכל המים שהיו בכל המעיינות ובבורות ובכל מקום נבקעו, וכן בשעה שחזרו חזרו כל המים, ובמתן תורה.. **הגמרא** (זבחים קטז) **אומרת**: נתקבצו כולם אצל בלעם הרשע ואמרו לו, מה קול ההמון אשר שמענו.. אמר להם חמדה טובה יש לו בבית גזויו.. וביקש ליתנה לבניו.

המשך בעמוד 4

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת רבי שמריהו יוסף חיים בן רבי יעקב ישראל זללה"ה

מאור למדרש המשך מעמוד 1

"רבי יוסי אומר, יהי ממון חברך חביב עליך כשלך, והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך.. וכל מעשיך יהיו לשם שמיים".

רבי אריה ליון אומר בפירושו לפרקי אבות ש"יהי ממון חברך חביב עליך כשלך" מורה על טוב-לב, ועל מאמר חז"ל "מה ששנוא עליך לא תעשה לחברך"

ונדמה לי, שימי, אמרתי בעדינות, אולי בחלק הזה אתה זקוק לחיזוק עם רובי.

אתה שונא מאד שפוגעים לך בכיס, וכשה קרה הצלקת הולכת איתך שנים. אבל בכיס של רובי אתה לא כל כך זהיר שלא יפגע..

שימי הסמיק והנהן..

-אז למה הוא לא מבקש העלאה כמו כולם?! שאל.

-אולי, הצעתי, זה קשור לחלק השני של המשנה: "והתקן עצמך ללמוד תורה.."

כמו כל אדם. גם העובדים שלך צריכים להרגיש שהם מתקדמים... נראה לך שחלק מההתקדמות זה גם בעבודה?

-כן, אמר שימי והנהן. התפקיד והשכר הם כמו כן חלק מזה. אבל איך זה קשור?

-אולי רובי, העובד שלך מרגיש שהוא מתקדם בחיים רק לא דווקא דרך העבודה. אולי יש לו שיעור תורה, והוא מרגיש שההתפתחות שלו היא דרך הלימוד? עושה סיומי מסכת.. משתדל לקיים את דברי חז"ל.. והאופן כללי להשתפר ולהיות אדם טוב יותר..?

-כן, באמת החוקר שעקב אחריו אמר שיש לו 2 שיעורים בכל יום, אחד בבוקר מוקדם, אחרי תפילה ולפני העבודה. והשני בערב אחרי שהוא מגיע הביתה, הוא יוצא לשיעור בתשע בערב, ואחר כך הוא מתפלל עוד פעם. וגם בהפסקת צהריים הוא מתפלל..

החוקר סיפר לי שרובי לומד הרבה, ומשתתף בשיעורים ברמה גבוהה. הוא מבין בזה ובדק.

-אתה רואה למה לא דחוף לו לבקש העלאה? הוא רואה שמשום מה, אתה מסתכל עליי "עקום" והוא לא מבין למה! (וגם אתה לא..)

יש לו משפחה לפרנס, הוא לא מסתכן לבקש ממך העלאה בשכר ובטח לא קידום.

ולגבי הקשר שלו איתך ועם יתר העובדים.. זה החלק האחרון במשנה שלמדנו: "וכל מעשיך יהיו לשם שמיים"

הוא לא מלכלך עליך, אלא עוזר לך ולשאר העובדים. כי הכל אצלו "לשם שמיים" הוא כל יום.. כל היום.. משתדל לעבוד את השם. ולקדש את שמו.

המשך בעמוד 3

מכל מקום, אצטרך למצוא עובד אחר לתפקיד, וכך סוף סוף הגניבות יפסקו.

ממש מתלבט..

מה נראה לך שחז"ל היו מייעצים לי?

-לפני שאענה לך, אני רוצה לשאול עוד כמה שאלות- איך היחסים שלו עם יתר העובדים?

-אוי אל תשאל.. זו ממש בעיה קשה!

עלית על נקודה רגישה.. אתה יודע שאני אוהב סביבת עבודה חיובית, לא רק מקצועיות אלא גם שיהיה נעים לעבוד אצלי.. ובקטע הזה יש בעיה עם רובי..

העובדים האחרים... איך לומר את זה... הם ממש אוהבים אותך, הוא עוזר להם בעבודה, מייעץ להם, בכל שמחה או עצב הוא איתם.. מסביר על החגים.

יום אחד, מנהלי העבודה שמו לב שבכינוסים ו"הרמות כוסית" הוא לא טועם כלום. ומאז וועד העובדים מביאים הכל הכל ב"כשר של חרדים" בגללו..

אם אפטר אותך, זה ייצור בלאגן בצוות.

-שימי, עדיין לא הבנתי למה אתה חושד בו? -"זה סיפור ארוך" השיב.

-על רובי?! שאלתי.

-לא, על עובדת שפעם גנבה לי מהחברה. אחרי שחשדנו בה, והיא גילתה שעוקבים אחריה, ניסתה להחזיר בעקיפין חלק מהכסף. ובאותה שנה לא ביקשה העלאה במשכורת.. ורק כשהבינה שאם לא תחזיר את מה שלקחה היא תלך לכלא, היא שלחה "מגשר" ובשביל לא להרוס את המוניטין ולא לבזוז זמן, התפשרתי איתה שתחזיר רק חצי.. וגם.. שתפטר מצידי ואשלם לה פיצויים ולא שהיא תתפטר בעצמה, מה שעלה לי עוד המון כסף.. ככה שכשעובד לא מבקש העלאה, זה איתות שמשוה לא בסדר.

-אהה עכשיו אני מבין..

אז כן, שימי, שאלת אם פרקי אבות מדברים על זה?

כן, נראה לי שפרקי אבות מדברים על מקרה כמו זה.

וכן, אני באמת חושש שיש כאן משהו לא ישר עם העובד הזה!

-וואו! אמר שימי, "הפגזת". סוף סוף מישהו מבין אותי! נתקדם ללימוד?

-נפתח פרקי אבות ונלמד ביחד משנה שאתה כבר מכיר: (פרק ב משנה י"ב)

"חוסך זמן ומשאבים" הוא קורא לפגישה השבועית. וגם מטעין את המצברים..

באחד הימים סיפר לי שימי - - -

-יש לי עובד, נו אתה יודע... 'אחד ממכם'... ויש איתו בעיה קשה."

-מה זה אחד מאיתנו? שאלתי.

ושימי מתפתל וקצת מתבלבל ואומר לי -נו אתה יודע.. עם כיפה כזו שחורה, וגם דוס..

-אז איך הוא? שאלתי.

-את האמת? ענה לי שימי: ו"זרק פצצה"-כבר כמה שנים נראה לי שהוא גונב אותי!!

-באמת?? למה?? ולמה אתה לא בודק את זה? המטרתך עליו צרור של שאלות.

ושימי סיפר: -רובי, העובד החרדי, עובד אצלי כבר מעל 7 שנים ומעולם לא ביקש העלאה כמו שנהוג אצלנו בענף.

אחרי שנתיים שהוא היה כזה נחמד ויעיל, התחלתי לחשוד.

העברתי את המאזנים שלו לחברה חיצונית שתבדוק.

-נו ומה המסקנה? שאלתי.

-הם טענו שהכל בסדר, קצת נרגעתי בכל זאת מקצוענים.

-אז למה אתה עדיין חושד בו?

-אחרי שנה נוספת שהוא לא ביקש בה העלאה בשכר, שלא לדבר על קידום בתפקיד.. החשד התגבר.

-ומה עשית בפעם השנייה? שאלתי.

לקחתי חוקר פרטי שיעקוב אחריו. הוא התקין מצלמות מעקב ותוכנה מיוחדת שמפקחת על העיסוק שלו.

-נו? מה היו התוצאות?

-מסתבר ש"הוא יותר מתוחכם מכולנו!!!"

החוקר לא תפס שום דבר.

והכי גרוע-המסקנה של החוקר הייתה: "תשבט אותו 20 פעם ותעסיק עוד 20 עובדים כמותו, ככה החברה תצליח בגדול ותכפיל את עצמה".

מי יודע.. יש מצב שהוא שילם לחוקר יותר טוב ממני..

-ומה עשית? שאלתי את שימי.

-את האמת? עדיין כלום, אבל אני אוכל את עצמי וחושב על כמה אפשרויות, אולי חוקר מחו"ל, אולי אפטר אותו ואשלם לו את סעיף הפיצויים העצום שיש לו, ואז זאת תהיה בעיה חדשה..

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

כדאי לך להתייעץ!

”עֲתָה שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעֲצָךְ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֲיִה אֲתָה לְעַם מוֹל אֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֲתָה אֶת הַדְּבָרִים אֶל אֱלֹהִים.” (שמות יח, יט)

בפרשתנו משה ויתרו חותנו נפגשים ומנהלים דו שיח. משה מספר ליתרו את כל התלאות שעברו בני ישראל במצרים ואת כל הטובות שעשה עימם הקב"ה והציל אותם מיד המצרים.

יתרו רואה שמשה שופט את העם מבוקר עד ערב והוא לבד מתמודד עימם, ובעקבות כך הוא מייעץ למשה איך להוריד מעליו את הנטל הכבד ואומר לו לשים עוד שופטים על העם, שאת כל הבעיות הגדולות יביאו בפני משה ואת הקטנות ישפטו הם.

משה שומע בקול יתרו ומיישם את הצעתו.

מאור הבית היקרה! כמה פעמים קיבלנו החלטות לבד בלי שום התייעצות, בלי לשמוע עוד דעה, עוד צד, עוד כיוון...

נודה באמת שלא תמיד צדקנו וההחלטות שקיבלנו לבד לא תמיד היו נכונות.

התורה מלמדת אותנו להתייעץ! לשמוע עוד צד, עוד דעה, כמה שזה חשוב וכמה שאפשר להרוויח מזה!

הנה משה רבנו שהיה מנהיג העם, היה צריך לשמוע לעצת יתרו.

כשהיו מגיעים לרבי מלובביץ להתייעץ בעניין רפואי, היה אומר הרבי לשמוע דעה ועצה של שלושה רופאים.

כל יום ויום יש לנו דילמות והתלבטויות מה לעשות ואיך לנהוג בכל תחום ותחום בחיים.

יקירתי! את לא לבד! תקלי מעלייך ותתייעצי עם בעלך, זו לא בושה, להיפך, זו ענווה!

קשה לך בחינוך הילדים? הם לא מקשיבים לך? מתלבטת לאיזו מסגרת להכניס אותם? שבי עם בעלך ותעלי בפניו את הבעיות, הקשיים, ותשמעי מה יש לו לומר, תאמרי את שלך, ו'באזון קשבת' אחת לשני תגיעו להחלטה יחד, כמה שזה חשוב בחינוך!

נתקלת בקושי בעבודה? פנו אלייך בדרישה מסויימת? לך יש דרישה מסויימת מהנהלה ונפלת על אוזניים ערלות? אל תשברי את הראש לבד, ואל תחליטי שאת קמה ועוזבת עכשיו. יש לך בעל, שותף שלך, תתייעצי איתו מה כדאי לך לעשות וכן על זה הדרך בכל דבר ודבר. בתחום הכלכלי, תתייעצי מה כדאי לעשות, איך כדאי לפעול בנושא. בקניית דבר משמעותי לבית תתייעצי ואל תחליטי לבד, על אף שנראה לך שאת יודעת הכי טוב, אני מבטיחה לך ששווה לך להתייעץ ואולי תשמעי דברים שלא חשבת עליהם. בעיות עם השכנים? תשתפי את בעלך ותשמעי מה יש לו לומר ועוד ועוד...

ההתייעצות פוקחת את עינינו, מאירה אותן ומגלה לנו עוד דברים שלשמם היה שווה להתייעץ.

ואם את ובעלך התקשיתם להגיע להחלטה, אל תכנסי למחלוקת! תפני לרב ומה שיאמר הרב, את זה תעשו. כמו שאמרו חז"ל (אבות) עשה לך רב והסתלק מן הספק;

כותבת לך באהבה רבה!

ותראה בסך הכל אצל כולם הוא די מצליח במשימה הזו.

אולי בעתיד זה יגיע גם אליך.

שימי מחייך

-תודה רבה!

אחשוב מה לעשות עם רובי..

בשיעור הבא הוא סיפר לי:

ישבתי עם רובי אחרי שסיפרתי לאשתי על השיעור שהיה לנו והיא הציעה משהו:

הצעתי לו העלאה בשכר מעכשיו, אבל על 7 שנים כפול 5 אחוז לשנה.

ולעתידי נמשיך בהסדר הזה. על זה הוא אמר "רק בתנאי שהכל בעבודה שלי יהיה בסדר", הסכמתי..

הוא גם ממש שמח שדיברתי איתו על מה שהפריע לי.

הודה לי ארוכות על האווירה ועל המקצועיות. ואמר שהוא לא כועס עלי, וחייב לי הכרת הטוב.

אבל באמת הוא לא הבין למה אני כעסתי עליו כל הזמן..

סיפרתי לו עליך, ועל השיעור שלנו. על המנגנון ל"פתרון בעיות" שפיתחנו מפרקי אבות. ועל השיחה שהייתה לנו, (לא פירטתי לו על החקירות הפרטיות...)

הוא אמר שזה מרגיש כאילו אתה מכיר אותו, ושכמו שחשבת, זה ככה ממש. ההתקדמות היא פנימית ומשפיעה עליו ועל הסביבה ולא דווקא דרך תלוש משכורת.

הוא מוסר תודה גם לך. בעיקר על זה שבזכותך לא אעשה לו "פרצוף חמוץ"..

על זה יש לי סיפור ממש טוב נשמור אותו לפעם אחרת..

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת יעקב בן אהרון

לעילוי נשמת שלמה בן רחמה

לעילוי נשמת מארי בת רבקה

לעילוי נשמת אליהו בן סלימה

לעילוי נשמת סעידה בת סעיד

לעילוי נשמת ניסים בן פנחס

להקדשות והנצחות נדרים פלוס

מאור הפרשה המשך מעמוד 1

יתרו ראה, ויתרו גם "שמע את כל אשר עשה ה' לישראל" כמו כל העולם. אבל ליתרו יש כח שמיעה אחר, הוא לא שומע רק את סיפורי הניסים, הוא רואה את היסוד של יצי"מ ואת התכלית השלימה של מתן תורה, ולכן הוא מתגייר (מהר"ל גבורות ה' מב).

ממילא אפשר להבין.. זו לא שמועה רגילה (רחב ששומעת נישאת ליהושע). "כבוד חכמים ינחלו" מבארים חכמים כי זהו יתרו, וכך נאמר: "בשעה שבה אצל משה, מה כבוד נחל, ויאמר אל משה אני חותנך יתרו.. רבי אלעזר אומר, אמר הקב"ה למשה, אני הוא שאמרתי והיה העולם, אני הוא שמקרב, אני הוא שמרחיק, אדם זה שבה אצלי לא בא אלא לשם שמים, ולא בא אלא להתגייר, אף אתה קרבהו ואל תרחיקהו, ומיד יצא משה לקראת חותנו.

"הר האלוקים" אומר האלשייך: שלא הייתה עיקר ביאתו להביא אשת משה ומהיותו חותן משה, כי אם לבוא אל הר האלוקים, ואמר לו "אני חותנך יתרו בא אליך" ואלמלא הייתי חותנך לא הייתי בא אליך כלל, כי אם רק אל הר האלוקים. שבת שלום!

"אמבטי רותחת" קופץ עמלק ומקרר את האמבטי, 'מזנב בנחשלים'.. כל היסוד של בנין עם ישראל נטוע בסיני ושם הוא בא לפגוע.. עמלק הוא צד הספק, הבלבול, קירור. בני"י "אמונה" מנצחים את ספיקו של עמלק.

במתן תורה אומר נפש החיים (בט): וכן ידוע בזוהר שהתרי"ג מצוות הם מכוונים נגד התרי"ג איברים וגידיים שבאדם. ובעשות האדם אחת ממצוות ה' כראוי מתקדש על ידה אותו האבר המכוון נגדה ומחיה אותו. או אם בא ונזדמן לידו אחת ממצוות ה' אשר לא תעשינה ונמנע ופירש ולא עשאה.. נותנין לו שכר כעושה מצוה. נטהר ונתקדש ג"כ אותו הגיד הפרטי המכוון נגדה ומחיה אותו ככתוב "אלה המצוות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם" שאז הוא נקרא איש חי. כשהאדם עוסק בתורה אומרת הגמרא (עיובין נד): חש בראשו יעסוק בתורה.. חש בגרונו יעסוק בתורה.. חש בבני מעיו יעסוק בתורה.. חש בכל גופו יעסוק בתורה, שנאמר "ולכל בשרו מרפא".

יוצא שישראל לאחר מתן תורה, הפכו לאדם שונה מהגוי, שכל חיותו היא גשמית, וישראל כח חיותם הוא רוחני, שמושפע מהתורה וממקור החיים, אלוקים חיים.

מאור ההלכה

מתוך 'קיצור הלכות ומנהגים - הלכות שבת' המצורף לספר שתילי זיתים הלכות שבת

רנז - רנט

הלכות הטמנה

יח הרוצה לכסות בשבת סיר שאינו מונח על הפלטה וכדומה, כדי לשמור את חומו, טוב שלא יכסה את כולו, אלא ישאיר את פיו מגולה (עיין שת"ז וז"ר סימן רנז סק"מ). או יעביר את התבשיל לכלי אחר, שאז יהיה כלי שני, ובכלי שני אין איסור הטמנה, כדלקמן סעיף יט [כח]:

יט איסור הטמנה אינו אלא בכלי ראשון, דהיינו הסיר שנתבשל בו המאכל. אבל אם העביר את המאכל לכלי אחר, אין בו איסור הטמנה (שו"ע סימן רנז ס"ה) [כט]. ואפילו אם החזיר את המאכל לכלי ראשון, מותר להטמינו (שת"ז שם סק"ג). ולכן מותר למלא את הטרמוס במים מהמיחם (ז"ר שם) [ל]:

כ מנהג העולם להניח בשבת [לא] בקבוק של תינוק (שיש בתוכו מים או דייסא), קר או פושר, בתוך ספל שיש בתוכו מים רותחים, כדי לחממו, כיון שאין זה דרך הטמנה אלא דרך בישול, ואין בישול בכלי שני, ויש אומרים שאסור לעשות כן, שזהו דרך הטמנה, כיון שכוונתו לחממו. ואפילו אם לא יגיע לחום שהיד סולדת בו אסור, כיון שהטמנה אסורה אפילו לזמן מועט. וראוי לעשות באופן שהמים הרותחים שבספל, לא יכסו את כל גובה האוכל שבתוך הקבוק, שאז מותר לכל הדעות (עיין שת"ז וז"ר סימן רנז סק"ב):

[כח] ידוע שהמנהג היה שהולכים בשבת להתארח, וכל אחד בא וסלו בידו מלא כל טוב, ואת סיר השווי (צלי) וסיר המרק היה מכסה במגבת או בשמיכה. ואפשר שזהו נתיב השת"ז סימן רנז סק"מ במ"ש שהמנהג להתיר. עיי"ש. גם מדבריו בסימן רנז סק"ו נראה שהתיר. אלא שק"ק שהרי בסימן רנז סק"ט כתב שאסור לכוון בשבת את הקדירה עם מאכל חם בכרים וכסתות. ע"כ. ונלע"ד שהמנהג היה להעביר את האוכל מהקדירה הגדולה, לקדירה קטנה, וזה נחשב כלי שני שאין בו הטמנה כדלקמן סעיף יט. ומה שכתב, טוב שלא לכסות פיה, הוא על הצד היותר טוב. א"נ אפילו בכ"ר יש להקל, אם כבר נתקדש קצת ואין היס"ב. שאין בוה איסור הטמנה. עיין שת"ז סימן רנז סק"ג. ואכן השווי בדרך כלל אינו נאכל חם כמו המרק. וכל זה ליישב המנהג. אבל העיקר לומר שמסקנת השת"ז שם בסימן רנז סק"מ להשאיר קצת מגולה, דהויה הטמנה במקצת שאינה הטמנה. משא"כ בסימן רנז. מיירי שמכסה את כולה, ולכן אסר:

[כט] ולפי מה שפירשנו לקמן בהערה ל דהוי כמטמין צונן. נראה שמוטר לעשות כן אפילו לכתחילה, דהיינו להעביר מכ"ר לכ"ש כדי שיוכל להטמינו. ולא אמרנו שלא התירו אלא אם כבר העביר, אבל לכתחילה אין להעביר מקדירה לקדירה רק מיירי שמכסה את כולה, ולכן אסר:

[לא] אבל מער"ש שרי לכ"ע, כיון שאין זה נחשב דבר המוסיף הבל, שהרי המים מתקררים והולכים. עיין שת"ז סימן רנז סק"ב: